

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆ ಭಾಷೆಗಳ ನಡುವೆ ಮಾತುಕತೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಗಳು ಗೋಡೆಯಾಗದಂತೆ ಸೇತುವೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತದೆ. ಭಾಷೆಗಳ ಬಹು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮಕಾಲೀನವಾಗಿ ಬಹುಭಾಷಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಸಂವಹನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತವೆ. ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಈ ಬಗೆಯ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳ ಸ್ವರೂಪ ತಾತ್ವಿಕತೆಗಳ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಮೌಖಿಕ ಜಾನಪದ ಕಲಾ ಪರಂಪರೆಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ದರೋಜಿ ಈರಮ್ಮನಂತಹ ಕಲಾವಿದರು ಬುರಾಕತೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಭಾಷೆಯ ತೆಲುಗು, ಕನ್ನಡ ಕೇಳುಗರ ಸಲುವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಕರಾವಳಿಯ ಯಕ್ಷಗಾನ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿಗೆ ತುಳುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಾರಿಕೆ, ಭಾಗವತರು ಹಾಡಿದ ಪ್ರಸಂಗ ಪದ್ಯಗಳಿಗೆ ಆಶುಗದ್ಯ ಸಂಭಾಷಣೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಮೂಲಕವೇ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಲಿಖಿತ ಪರಂಪರೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಭಾರತೀಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾಚೀನ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಂತರ

ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಎಂಬುದು ಸ್ವತಂತ್ರಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯ ಭಾಗವೇ ಆಗಿತ್ತು. ಸೃಜನಶೀಲ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಹಾಗೂ ಭಾಷಾಂತರ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಭೇದವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದಂತಿತ್ತು. ಪಂಪ ಬರೆದ 'ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ' ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಸಕೃತ ಮಹಾಭಾರತವೇ ಆಕರ. ಅದನ್ನು ಸಮಕಾಲೀನ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಂಪ ಸ್ತೋಪಜ್ಞನಾಗಿಯೇ ಅನುಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆಕರ ಕೃತಿಯ ಕರ್ತೃವಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಗೌರವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ನಡೆಯನ್ನು ಹಲವರ ಆಶಯದಂತೆ ರಚಿಸಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಂಪ, ವ್ಯಾಸಭಾರತವನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ವಿಕ್ರಮಾರ್ಜುನ ವಿಜಯ'ವಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತವನ್ನು ಬರೆದ. ಅದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೃತಿಯಷ್ಟೇ ಮೌಲ್ಯಯುತವಾದುದು. ತಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕವಿಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಕೀಳರಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವತಂತ್ರಾಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೀಡಿದ. ಪಂಪನ ಕೃತಿ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಸ್ತೋಪಜ್ಞ ರಚನೆ. ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ನಂತರದ ಕವಿಗಳೇ ತಮ್ಮ ಅನುಸೃಷ್ಟಿ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಆಕರಗಳಾಗಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಕೃತ ಕೃತಿಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿಯೂ ಅನುಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದು ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಅನುಸರಿಸಿದ ಕಾವ್ಯ

